

zmatekem podle § 281 čís. 11 tr. ř., pro nějž třeba rozsudek ve výměře trestu zrušiti a jej se zřetelem k výši a k druhu trestu, jak byl vyměřen dřívějším rozsudkem, od veřejného obžalobce nenapadeným, znovu vyměřiti, opětně podmíněně.

Čís. 3853.

Trestný čin podle § 2 zák. o třaskavinách (ze dne 27. května 1885, čís. 134 ř. zák.) jest již v tom, že pachatel jednal proti řádně vyhlášeným policejním bezpečnostním předpisům.

Ten, komu jest taková povinnost bezpečnostními předpisy uložena, musí si zjednati možnost, by mu jiným zaměstnáním nebylo v plnění povinnosti bráněno; nezáleží na tom, z jakého důvodu jednal proti předpisům. Stavbyvedoucí (zaměstnavatel), vydávající třaskaviny, je povinen (§ 335 tr. zák.) postarati se o předepsaný způsob postupu (komu a jak mají býti dynamon a rozbušky z hlavního skladu vydávány, jak mají býti na místo spotřeby dopraveny a jak má tam býti uloženo denní množství).

Jde o zavinění podle § 335 tr. zák., nestaral-li se o zachování předpisu, že rozbušky a dynamon nesmějí se ze skladiště vydati současně téže osobě a nesmějí býti současně doneseny touž osobou na místo upotřebení; neznalost předpisu nevyvíňuje.

Pokud jest vyloučen ideální souběh přečinu podle §§ 2 a 3 zák. o třaskavinách s přestupkem podle § 431 tr. zák.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1930, Zm II 318/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Jana B-a do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 8. srpna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. května 1885, čís. 134 ř. zák. a přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák., zrušil však podle § 290 tr. ř. rozsudek nalézacího soudu ve výroku, jímž byli obžalovaní František M., Jan B. a Antonín B. uznáni vinnými, že se jednáním jim za vinu kladeným kromě přečinu podle §§ 2 a 3 zákona o třaskavinách dopustili i přestupku podle § 431 tr. zák.; následkem toho zrušil i výrok o trestech, obžalovaným uložených a obžalovaným uložil za přečin podle §§ 2 a 3 zák. o třaskavinách, jímž byli pravoplatně uznáni vinnými, podle § 3 zákona nový trest, mimo jiné z těchto

důvodů:

S důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 4 tr. ř., jenž jest uplatněn proto, že nebyly připuštěny důkazy svědectvím stavebního rady N-a a Milana K-e a vyžádáním spisů okresního soudu v Třebíči, není zmateční stížnost v právu. Ohledně důkazu spisy ani sama zmateční stížnost neuvádí vlastně nic proti správnému poukazu nalézacího soudu na jeho nerozhodnost, nýbrž poukazuje jen všeobecně na to, že byla tím stěžo-

vateli odňata obrana. I když se však v tomto bodě zkoumá věcně, objeví se bezdůvodnou, neboť jest bezvýznamné, zda a z jakého důvodu byl snad stěžovatel v jiné podobné věci osvobozen, což chtěl těmito spisy dokazovati, neboť jiný rozsudek nemůže býti směrodatným pro samostatné posuzování souzeného případu nalézacím soudem. Ostatně by ho ani skutečný průkaz o jiném jeho zaměstnání, jež mu znemožňovalo starati se řádně o splnění všech bezpečnostních opatření, při zacházení s třaskavinami, nemohl vyvinuti, neboť trestný čin podle § 2 zák. o třaskavinách jest již v tom, že pachatel jednal proti řádně vyhlášeným policejním bezpečnostním předpisům. Ten, komu jest taková povinnost bezpečnostními předpisy uložena, musí si zjednatí možnost, by mu jiným zaměstnáním nebylo v plnění povinností bráněno, a, neučinil-li tak, odpovídá za to, že jednal proti předpisům, neboť zákonný předpis § 2 zákona o třaskavinách nerozeznává, z jakého důvodu se to stalo. Nesplnění bezpečnostních, bezvýjimečně nařízených opatření v míře předpisy požadované, nemohlo by proto u toho, komu jsou tato opatření uložena, býti nijak omluveno ani tím, kdyby stavební rada N. a Milan K. zařízení ta znali a je schválili, o čemž byl navrhován důkaz jejich výslechem.

Pod dalším důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. zmateční stížnost částečně hodnotí výsledky provedených důkazů, ana proti zjištění soudu, že i před 16. říjnem 1928 byly rozbušky s dynamonem uschovávány v téže bedně, tvrdí, že rozbušky byly vždy před tím chovány zvlášť a odděleně, a snaží se dovésti z výpovědi B-ovy, že o výminečném stavu dne 16. října 1928 stěžovatel nic nevěděl. Takto jest zmateční stížnost, pokud jde o uschování rozbušek s dynamonem, provedena nepřipustně. Pokud pak pod tímto důvodem zmatečnosti dovozuje, jaké byly povinnosti obžalovaného při vydávání třaskavin ze skladu a při jejich přenosu na místo spotřeby, pokud dále vytýká, že rozsudek nezjistil jeho vědomí o tom, jak polír M. rozbušky a dynamon přenáší a pokud posléze poukazuje na to, že potřebné úkony byly přiděleny zkušeným a spolehlivým spoluobžalovaným, za jejichž opomenutí stěžovatel nezodpovídá, provádí takto vlastně důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., jenž jest výslovným označením dále proveden i tvrzením, že má právo ustanoviti za sebe výkonné a kontrolní úředníky za své jednání jediné zodpovědné. Zmateční stížnost není v těchto námitkách odůvodněna. Rozsudek zjišťuje, že obžalovaný měl na starosti vydávání třaskavin, tak, že dával jako zaměstnavatel poukazy k vydání denně potřebného množství; od jeho poukazu bylo tudíž odvislé vydávání třaskavin vůbec, takže shora řečeným zjištěním jest prokázána taková jeho součinnost při samém vydávání třaskavin, že z ní plynula pro něho jako stavbyvedoucího, zaměstnavatele, povinnost, jak ji rozsudek správně dovozuje, by se postaral o předepsaný způsob postupu, komu a jak dynamon a rozbušky z hlavního skladu mají býti vydávány, jak mají býti na místo spotřeby dopraveny a jak má tu býti uloženo denní množství. Jen kdyby byl s náležitou opatrností zařídil u dalších součinných osob, pověřených těmito jednotlivými manipula-

cemi při vydávání a odnášení třaskavin, že vše se bude díti svědomitě podle předpisů, a kdyby tyto osoby pak bez jeho nezaviněného vědomí překročovaly jeho nařízení, mohl by se dovolávat jejich výlučné zodpovědnosti za nepřístojné provádění úkonů jim svěřených. Nemůže však tak činiti, jakmile sám musil doznati, že nerozuměl dobře předpisu o tom, že rozbušky a dynamon nesmějí se ze skladiště současně vydati též osobě a nesmějí býti současně doneseny touž osobou na místo upotřebení a že se proto nestaral o zachovávání tohoto předpisu a proto nedal polírovi M-ovi a dělníku B-ovi potřebné poučení. Tito, jak sami doznávají, rovněž neznali předpis a nebyli proto osobami spolehlivými, jimž musí býti podle nařízení, v rozsudku první stolice správně citovaných, zaměstnavatelem svěřeno vydávání třaskavin. Je-li vina obžalovaného při vydávání a přenášení třaskavin již v tom, že z vlastní nevědomosti, kterou vzhledem ke shora vytčené bezvýminečnosti nutného zachovávání daných předpisů nelze omluviti, nezařídil nic, by se s třaskavinami zacházelo přesně podle bezpečnostních předpisů, nebylo třeba zjišťovati jeho vědomí o tom, že polír M. přenáší rozbušky a dynamon způsobem nepřístojným, a jest bez významu, zda a jak obžalovanému podřízení dělníci mohli práci s přenášením třaskavin spojenou sami organisovati. Spoluzavinění těchto osob nemůže proto obžalovaného vyvinuti, an obžalovaný sám způsobem v rozsudku zjištěným v okruhu povinností jemu svěřených jednal proti vyhlášeným předpisům o třaskavinách. Poukaz zmateční stížnosti na činnost třetí osoby, jež nespadá v okruh povinností stěžovateli svěřených (zapomenutí sirek v boudě B-em) jest nepřítadný. Z největší části bezdůvodnou, z části pak podle zákona neprovedenou zmateční stížnost bylo proto zavrhnouti.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací shledal však, že v neopatrném uschování dynamonu byl v souzeném případě u všech tří obžalovaných neprávem shledán přestupek podle § 431 tr. zák. Neopatrné jednání, případně opomenutí, jež jest v zacházení s dynamonem základem zvláštního posuzování činu stěžovatelova i za tento přestupek, jest jen v tom, že se dynamon jakožto trhací prostředek uschoval společně s rozbuškami. I skutková podstata přečinu podle §§ 2 a 3 zák. o třaskavinách jest však naplněna jedině tím, že rozbušky byly proti bezpečnostním předpisům chovány, vydávány a přenášeny společně s trhacím prostředkem, dynamonem. Jedině tedy společným zacházením s rozbuškami a s dynamonem jakožto trhacím prostředkem, které se přičilo vydaným o tom předpisům, tedy činem jednotným, došlo v souzeném případě k ohrožení určitých právních statků, které chrániti má za účel i všeobecný předpis § 431 tr. zák. (život, zdraví a bezpečnost těla lidí), i zvláštní předpis §§ 2 a 3 zákona o třaskavinách, tu v míře dokonce širší, neboť vedle zdraví a života jiného chrání se tu i majetek. Ohrožení právních statků oběma těmito ustanoveními chráněných čelí však při jednotném činu v plném rozsahu přísnější zvláštní předpis podle §§ 2 a 3 zákona o třaskavinách, a nelze proto vedle něho uznati ještě na mírnější všeobecný přestupek podle § 431 tr. zák., neboť skutečnost, že byl dynamon chován společně s rozbuškami, naplnila již potřebnou

skutkovou náležitost přísnějšího přečinu a došla v něm plného trestně právního ocenění. V tom případě, že by šlo o společné vydávání, přenášení a uschovávání rozbušek s trhacími preparáty, jež podléhají zákonu o třaskavinách, byl by spáchán jen přečin podle §§ 2 a 3 zákona o třaskavinách, a to ne ve více než jen v jednom směru. Lze tudíž důsledně přičítati za společné ohrožující uschovávání rozbušek s třaskavinou, jež nepodléhá zákonu o třaskavinách, také jen řečený zvláštní těžší přečin bez souběhu s přestupkem podle § 431 tr. zák. Na tento přestupek bylo by ovšem lze samostatně uznati vedle přečinu podle §§ 2 a 3 zák. o třaskavinách, kdyby šlo o ohrožení právních statků těmito zákonnými předpisy chráněných jednak samostatným zacházením s třaskavinou, jež nepodléhá zákonu o třaskavinách (§ 431 tr. zák.), jednak samostatným zacházením s třaskavinou, jež tomuto zákonu podléhá (§ 2 zák. o třask.). Pouhý, s hlediska §§ 34, 35 a 267 tr. zák. neúčinný souběh trestních norem jest však tam, kde jde o posouzení jednotné činnosti, záležející ve společném zacházení s třaskavinami obojího způsobu proti předpisům, jež takovou společnou manipulaci zakazují. Uznáním na souběh, najmě an byl vzat za přitěžující okolnost, byl v neprospěch obžalovaných jejich čin podřaděn neprávem i pod ustanovení § 431 tr. zák., jež se na něj v souzeném případě nevztahuje, a byl takto založen zmatek podle § 281 čís. 10 tr. ř., k němuž bylo podle § 290 tr. ř. přihlédnutí u všech obžalovaných z úřední povinnosti, tuto kvalifikaci u všech obžalovaných pomínouti a znovu jim vyměřiti tresty jen za přečin podle §§ 2 a 3 zák. o třask. bez zřetele na § 267 tr. zák.

Čís. 3854.

Stíhacím návrhem ve smyslu § 530 tr. zák. je každý projev u soudu, jímž se žádá, by se určitý skutek stal předmětem soudního stíhání a by byl pachatel vzat podle § 531 tr. zák. ve vyšetřování.

Forma stíhacího návrhu jest lhostejná, avšak v návrhu musí býti určité a jasně vyslovena vůle určité účastněné osoby, vykonati právo obžaloby.

V návrhu (§ 530 tr. zák.) musí býti určité označen trestný čin, musí býti uvedeno, proč se navrhopatel považuje za osobu účastněnou a v kterém směru chce vykonávati žalobní právo.

Změna stíhacího návrhu, jeho doplnění a rozšíření jsou přípustné jen v propadné šestinedělní lhůtě § 530 tr. zák.

Nezáleží na tom, že stíhací návrh, byv v zákonné lhůtě § 530 tr. zák. podán u nepřislušného soudu, došel k příslušnému soudu teprve po uplynutí lhůty.

Pokud není přípustno stíhací návrh, podaný soukromými obžalobci jako zástupci orelské župy, rozšířiti v obžalovacím spise po lhůtě § 530 tr. zák. v tom směru, že soukromí obžalobci byli uraženi jako pořadatelé a účastníci průvodu Orlů.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, Zm II 128/29.)